

[Gade]

Det kunne være et ekstra argument for det berømte udvalg i Justitsministeriet for at gøre sig færdig, men jeg vil også bruge det til at sige, at selv om der er internationale aspekter, så mener jeg ikke det skal medføre, at vi ikke selv handler. Grunden er, at den megen lovgivning på miljøområdet af nogle bliver tolket – det fremgår også af bemærkningerne til Cheminovadommen – som et argument for, at når det danske Folketing ikke har vedtaget objektivt ansvar, så kan domstolene heller ikke dømme i retning af det. Når man har et så gennemreguleret område med love og regler, så ville Folketinget have indført objektivt ansvar, hvis det var det, det mente.

Når en domstol tænker sådan, så er der noget, der er ganske galt, for det betyder, at domstolen ikke føler sig helt frit stillet. Den føler faktisk, at det spor, vi har lagt herinde i Folketinget, fravælger objektivt ansvar.

Det mener jeg og det mener vi i SF er de problemer, vi har at kæmpe imod. Det er en af grundene til, at vi har syntes, at vi skulle fremsætte det her forslag.

Så vil jeg vende mig til miljøskadefonden, hvor der var – sådan oplevede jeg det i hvert fald – flere ordførere, der mente, at den diskussion har vi ganske god brug for. Jeg hørte ikke mange melde positivt direkte på vores model.

Når nu så mange mener, at det faktisk er en rigtig diskussion, at vi er nødt til at få lavet et system her, og når ikke ret mange mener, at det er statskassen, der bare kan åbne op – det gæfter jeg heller ikke på at ret mange mener – så står vi vel i realiteternes verden over for en eller anden fondsdannelse af denne type. Jeg vil spørge justitsministeren, om han kan forestille sig en anden model end en sådan miljøskadefond. Hvem skulle ellers finansiere den? Eller har vi ikke brug for den? Det har justitsministeren ikke meldt ud på, men en lang række ordførere har meldt ud, at vi har brug for en fond eller en konstruktion, der løser det problem, vi står over for her.

Når vi tog forslaget frem igen, så er det, fordi vi foruden de ting, jeg har nævnt, mener, at dette brænder mere og mere på, og at vi er nødt til rimelig hurtigt at få afklaring og lavet lovgivning om det.

Jeg vil til sidst sige, at hvis jeg kan få bare et par fornuftige bemærkninger fra ministeren her, så har jeg måske fået lidt ud af det, især om

at fremrykke dette udvalgsarbejde. Jeg vil håbe, at vi vil kunne bruge arbejdet i folketingsudvalget til at få kigget mere på spørgsmålet om miljøskadefond og de problemer, der ligger dér, sådan at når ministeren nu kommer om lidt og lover, at han gør, hvad han kan for, at dette udvalg bliver færdig til sommer, så har vi også forberedt os i disse par måneder ved en række spørgsmål i Folketingets udvalg, og så er vi jo kommet et pænt stykke ad vejen.

Justitsministeren (Engell):

Der blev stillet et par konkrete spørgsmål til mig af fru Lone Dybkjær og hr. Gade.

Jeg vil godt som indledning sige, at her har vi vel en sag, hvor man kan sige, at Danmark var meget hurtigt ude. Vi var meget hurtigt ude i forbindelse med nedsættelsen af udvalget, og først på et senere tidspunkt, tror jeg nok man kan sige, blev en række af de europæiske lande langt mere aktive på dette felt. Det er også derfor, vi har set, at der nu er en proces i gang i den europæiske sammenhæng, som selvfølgelig også er interessant set med danske øjne, for som jo alle har været inde på, er der en international sammenhæng.

Det er rigtigt, at udvalget nu har arbejdet i en række år. Det skal bl.a. ses i sammenhæng med, at der har været en række oplysninger, informationer, kortlægninger i den internationale sammenhæng, som udvalget har følt at der var behov for, inden man afsluttede sit arbejde.

Jeg vil nødig – og det er et svar både til fru Lone Dybkjær og hr. Gade – her give et bindende tilsagn på udvalgets vegne, men jeg vil give det tilsagn, at jeg over for udvalgets formand vil referere de tilkendegivelser, der er kommet her under debatten, og samtidig lægge vægt på, at udvalgets arbejde afsluttes så betids, at vi kan tage hele spørgsmålet op i den kommende folketingssamling.

Det er rigtigt, som fru Lone Dybkjær sagde, at det var en diplomatisk formulering, fordi folketingssamlingen som bekendt starter i oktober, hvis det er en normal samling, og først slutter i 1992. Lad mig så gå så langt som, at jeg vil sige, at jeg gerne vil bidrage til, at det bliver på et så tidligt tidspunkt som overhovedet muligt. Og kan det lykkes for udvalget at blive færdig i sommerens løb, så vil jeg da også værdsætte det, men det er som sagt noget, jeg gerne vil tage op med udvalgets formand.